

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2006. november 16.*

A T-32/04. sz. ügyben,

a **Lichtwer Pharma AG** (székhelye: Berlin [Németország], képviselik: H. Kunz-Hallstein és R. Kunz-Hallstein ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képvisele: J. Weberndörfer, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Laboratoire L. Lafon SA** (székhelye: Maisons-Alfort [Franciaország]),

* Az eljárás nyelve: német.

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa által 2003. november 13-án hozott határozatnak (R 1007/2002-4. sz. ügy) a felszólalási eljárással és a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek megosztásáról rendelkező részének hatályon kívül helyezése iránti keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, F. Dehousse és D. Šváby bírák,
hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 29-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 8-án benyújtott válaszbeadványára,

a 2006. február 2-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

¹ 1999. június 23-án a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű

különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o., a továbbiakban: 40/94 rendelet) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM). A lajstromoztatni kívánt védjegy a Lyco-A szömegjelölés volt, a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-én kötött, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 5., 29. és 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

- 2 A Queisser Pharma GmbH & Co. a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben; a felszólalást a LYCO PROTECT korábbi védjegyre alapította. 2002. október 30-i, 3111/2002. sz. határozatával a felszólalási osztály az összetéveszthetőség hiányára történő hivatkozással elutasította a Queisser Pharma felszólalását. Ezen határozat ellen nem nyújtottak be fellebbezést.

- 3 A Laboratoire L. Lafon SA a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben; a felszólalást a LYOC korábbi védjegyre alapította. 2002. október 30-i, 3108/2002. sz. határozatával a felszólalási osztály az összetéveszthetőség hiányára történő hivatkozással elutasította a Laboratoire L. Lafon felszólalását.

- 4 A Medicom Pharma AG a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben; a felszólalást a LYCO Q10 korábbi védjegyre alapította. 2002. október 31-i, 3110/2002. sz. határozatával a felszólalási osztály helyt adott a Medicom Pharma felszólalásának, és megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását. Ezen határozat ellen nem nyújtottak be fellebbezést.

- 5 2002. december 16-án a Laboratoire L. Lafon beadványt nyújtott be az OHIM-hoz, amelyben jelezte az alábbiakat:

„A [40/94 rendelet] 57., 58. és 59. cikk[é]nek megfelelően tájékoztatjuk Önöket, hogy a Laboratoire L. Lafon fellebbezést kíván benyújtani [a 3108/2002. sz. határozat ellen]. Következésképpen kérjük, azonnal terheljék meg számlánkat [...] 800 euróval. A fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot [2003.] február 28-a előtt be fogjuk nyújtani.”

- 6 2003. február 3-án a Laboratoire L. Lafon benyújtotta a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozatot.

- 7 2003. március 21-én az OHIM tájékoztatta a felperest és a Laboratoire L. Lafont arról, hogy a 3110/2002. sz., 2002. október 31-i, a Medicom Pharma felszólalásának helyt adó határozata jogerőre emelkedett.

- 8 2003. április 10-én a felperes beadványt nyújtott be, amelyben megjegyezte, hogy a fellebbezés oka fogyottá vált; 2003. április 11-én pedig a Laboratoire L. Lafon nyújtott be beadványt, amelyben megjegyezte, hogy az eljárás lezárult.

- 9 2003. november 13-i határozatával (R 1007/2002-4. sz. ügy) (a továbbiakban: a megtámadott határozat) a negyedik fellebbezési tanács megállapította, hogy a fellebbezési eljárás oka fogyottá vált, mivel a felperes által bejelentett védjegy lajstromozását jogerősen megtagadták. A fenti határozattal a fellebbezési tanács a felperest kötelezte a felszólalási eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült díjak és költségek viselésére. A megtámadott határozat bevezetőjének 9. bekezdésében a

fellebbezési tanács az alábbiak szerint indokolta a költségek tárgyában hozott rendelkezését:

„Mivel a Lyco-A közösségi védjegybejelentést *ex tunc* hatállyal elutasították, jelen ügyben a felperes szintén elvesztes lenne, jóllehet egy másik eljárás keretén belül. Következésképpen neki kell viselnie a felszólalási eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült díjakat és költségeket”.

A felek kérelmei

- 10 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozat 2. pontját;
 - az alperest kötelezze a költségek viselésére.

- 11 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

- 12 Keresete alátámasztásául a felperes lényegében három, hatályon kívül helyezés iránti jogalapra hivatkozik. Az első jogalap keretén belül a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK módosított bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 17. fejezet, 1. kötet, 189. o., a továbbiakban: a 2868/95 rendelet) 48. szabálya (1) bekezdése c) pontjának, valamint 49. szabálya (1) bekezdésének megsértésére, továbbá az egyenlő bánásmód elvének megsértésre hivatkozik, tekintettel arra, hogy a fellebbezési tanácsnak elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítania a felszólalási osztály határozatával szemben benyújtott fellebbezést. A második jogalap a 40/94 rendelet 81. cikke (4) bekezdésének, valamint a méltányosság elvének megsértésén alapul, amennyiben a fellebbezési tanács tévesen gyakorolta mérlegelési jogkörét az eljárási költségek megosztásának tárgyában. Harmadik jogalapjának keretén belül a felperes úgy véli, hogy az OHIM-nak – a 2868/95 rendelet 21. és 51. szabálya értelmében – a felszólalás díjának 50%-át, valamint a fellebbezés díjának egészét vissza kellett volna térítenie a feleknek. Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, mindenekelőtt a második jogalapot kell megvizsgálni.

A felek érvei

- 13 A felperes arra hivatkozik, hogy hibás a megtámadott határozat indokolása, miszerint a felperes volt a jogvita pervesztése, és ennél fogva neki kell viselnie a vonatkozó költségeket.
- 14 A felperes elsősorban úgy véli, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a 40/94 rendelet 81. cikkének (4) bekezdését. Úgy véli, hogy a rendelkezésnek a – rendelet vonatkozó rendelkezései számára példaként szolgáló – német jog alapján történő értelmezése rámutat arra, hogy a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna vizsgálnia, mi lehet felperes és a Laboratoire L. Lafon között függőben lévő felszólalási eljárás

valószínű kimenetele. A felperes továbbá úgy véli, hogy az a tény, hogy az OHIM helyt adott az egyik felszólalásnak, nem vezethet a védjegybejelentés elutasításának *ex tunc*, csakis *ex nunc* elutasításához. Ellenkező esetben az OHIM-nak olyankor, amikor helyt ad az egyik felszólalásnak, vissza kellene térítenie a még függőben lévő többi eljárásához kapcsolódó valamennyi felszólalási díjat, mivel a bejelentést úgy kellene tekinteni, mint amely sohasem létezett. A felperes ezzel kapcsolatban a 2868/95 rendelet 19. szabályának (3) bekezdésére hivatkozik. A felperes végezetül úgy véli, hogy a 2868/95 rendelet 21. szabályából következik, hogy a jogalkotó szándéka nem az volt, hogy valamennyi függőben lévő felszólalási eljárással kapcsolatos költség viselését az eljárás pervesztes felére rója.

- 15 A felperes másodsorban úgy véli, hogy a fellebbezési tanács által nyújtott indokolás nem igazolja a méltányosságtól való eltérést. A felperes álláspontja szerint a méltányosság elve a költségek felezését követeli meg, ha – a jelen esethez hasonlóan – az ugyanazon közösségi védjegybejelentés ellen irányuló felszólalások egyike a védjegybejelentés elutasítását eredményezi. A felperes szerint az OHIM előtti eljárásokra vonatkozó irányelvekből következik, hogy a költségek egészének viselésére való kötelezés kizárólag akkor tekinthető szabálynak, ha a felek egyike befejezi az eljárást. A felperes emlékeztet arra, hogy a felszólalási eljárásra vonatkozó irányelvek tervezetének 130. oldalán az alábbiak állnak:

„Ha ezen tényállás alapján nem született határozat, a felszólalási osztály mérlegelés alapján dönt a költségek viseléséről (a [40/94 rendelet] 81. cikkének (4) bekezdése). Ha az OHIM nem tudja meghatározni, melyik fél »pervesztes vagy pernyertes«, a méltányosság elvének alkalmazásában mindegyik fél maga viseli saját költségeit.”

- 16 Az OHIM e jogalap elutasítását kéri.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 17 A 40/94 rendelet 81. cikkének (4) bekezdése értelmében „[h]a az ügyben nem születik érdemi határozat, a költségek viseléséről [...] a fellebbezési tanács mérlegelés alapján dönt”.
- 18 E rendelkezés szövegéből következik, hogy a fellebbezési tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az eljárási költségek megosztása terén olyan esetben, amikor az eljárás oka fogottá válásáról határozott (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-163/04. sz., Schäfer kontra OHIM – KoKa [Mike’s MEALS ON WHEELS] ügyben 2005. július 12-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 55. pontját). Ilyen körülmények között a közösségi bíróság mérlegelése nem válthatja fel a fellebbezési tanács mérlegelését. A közösségi bíróság feladata azonban annak vizsgálata, a fellebbezési tanács mérlegeléséhez vezető megállapítások fényében, hogy e fellebbezési tanács nem lépte e túl mérlegelési jogkörét, és ezen jogkörével nem élt-e nyilvánvalóan helytelenül.
- 19 Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács először úgy ítélte meg, hogy a felperes által benyújtott védjegybejelentés jogerős elutasításának folytán a fellebbezési eljárás oka fogottá vált, majd – a 40/94 rendelet 81. cikkének (4) bekezdése értelmében – a felperest kötelezte a felszólalási és a fellebbezési eljárással kapcsolatban felmerült díjak és költségek viselésére.
- 20 E tekintetben a fellebbezési tanács azzal a megállapítással indokolta határozatát, hogy „[m]ivel a Lyco-A közösségi védjegybejelentést *ex tunc* hatállyal elutasították, jelen ügyben a felperes szintén pervesztes lenne, jóllehet egy másik eljárás keretén belül”.

- 21 Mindenekelőtt vitathatatlan, hogy a felperes által bejelentett védjegy lajstromozásának elutasításához vezető felszólalási eljárás, valamint az a felszólalási eljárás, amelyben vele szemben a Laboratoire L. Lafon állt felszólalóként, és amelyben a fellebbezési tanácsnak határozatot kellett hoznia, különböző ténybeli elemeken nyugszik. Következésképpen az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőség mérlegelésekor ezen eljárások mindegyikében tekintetbe kell venni a felek által előterjesztett valamennyi ténybeli és jogi elemet.
- 22 Ilyen körülmények között az a tény, hogy az OHIM helyt adott az egyik felszólalásnak, és ezzel a párhuzamos eljárásokat megfosztotta tárgyuktól, semmiképp nem teszi azonban lehetővé annak meghatározását, hogy e párhuzamos eljárások során ki lett volna a pervesztes fél. Hiszen a pervesztes fél meghatározása egy adott eljárásban kizárólag a kérdéses eljárás tárgyán, valamint ténybeli és jogi elemein alapulhat, ahogy azokat a felek kérelmei körvonalazzák.
- 23 Továbbá, anélkül, hogy szükséges lenne állást foglalni a védjegybejelentést elutasító határozat hatásának tárgyában, a bejelentéssel szemben benyújtott felszólalások egyikének helyt adó határozatból nem következik automatikusan – amint azt a megtámadott határozat feltételezi –, hogy a védjegy bejelentőjét, akinek bejelentését elutasították, kell kötelezni a többi párhuzamos eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 24 Ezen megfontolások alapján az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a felperes helyesen állította, hogy a fellebbezési tanács határozatának indokolása nyilvánvalóan hibás, amennyiben megállapítja, hogy mivel a védjegybejelentést egy másik felszólalási eljárás keretén belül elutasították, a Laboratoire L. Lafonnal szembeni felszólalási eljárásban is a felperes lett volna a pervesztes fél, és e ténynél fogva neki kell viselnie a felszólalási és a fellebbezési eljárás során felmerült díjakat és költségeket. Ezen megállapítással a fellebbezési tanács túllépte a 40/94 rendelet 81. cikkének (4) bekezdésében foglalt mérlegelési jogkörét.

- 25 Következésképpen a megtámadott határozat 2. pontját hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy a felperes által előterjesztett többi jogalapot vizsgálni kellene.

A költségekről

- 26 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az OHIM peresztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsa által 2003. november 13-án hozott határozat (R 1007/2002-4. sz. ügy) rendelkező részének 2. pontját.**

2) Az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezi a költségek viselésére.

Vilaras

Dehousse

Šváby

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. november 16-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Vilaras

elnök